

Adózó / felperes: FairConto Audit Kft.
Adószám: 14886571-2-43
Ügyszám: 107.K.702.920/2025
Tárgy: végzés visszautasítása

A mellékelt 107.K.702.920/2025/8. számú végzés hamis és jogszabálysértő!

Az érdemi nyilatkozat nem hatálytalan, azt a törvényszék köteles beterveztett, joghatással rendelkező iratként köteles figyelembe venni!

A per tárgya éppen az, hogy milyen ostoba és elnagyolt rendelkezések szerepelnek a magyar jogszabályokban arról, hogy mi minősül cégszerű aláírásnak. Éppen ezért helyes lépés volt DÁP e-aláírással benyújtani az érdemi nyilatkozatot, mert ezzel kiugrott a nyúl a bokorból és az önkényes bírósági jogértelmezés egy végzés formájában és nem az ítéletben jelent meg legelőször. Az a végzésből nem derült ki, hogy azt a háromtagú tanács hozta-e és ezen a téren történt-e tanácskozás.

A törvényszék által hiányosan idézett polgári perrendtartás legfontosabb, idevágó, dodonnai szakasza így szól:

Pp. 325. § [A teljes bizonyító erejű magánokirat]

(1) d) az okiratot a jogi személy képviselőjére jogosult személy a rá vonatkozó szabályok szerint megfelelően aláírja,

Nem véletlen, hogy ezt a szakaszt a törvényszéki bíró nem idézte, hiszen ez a szakasz egy jogalkotási szegényen.

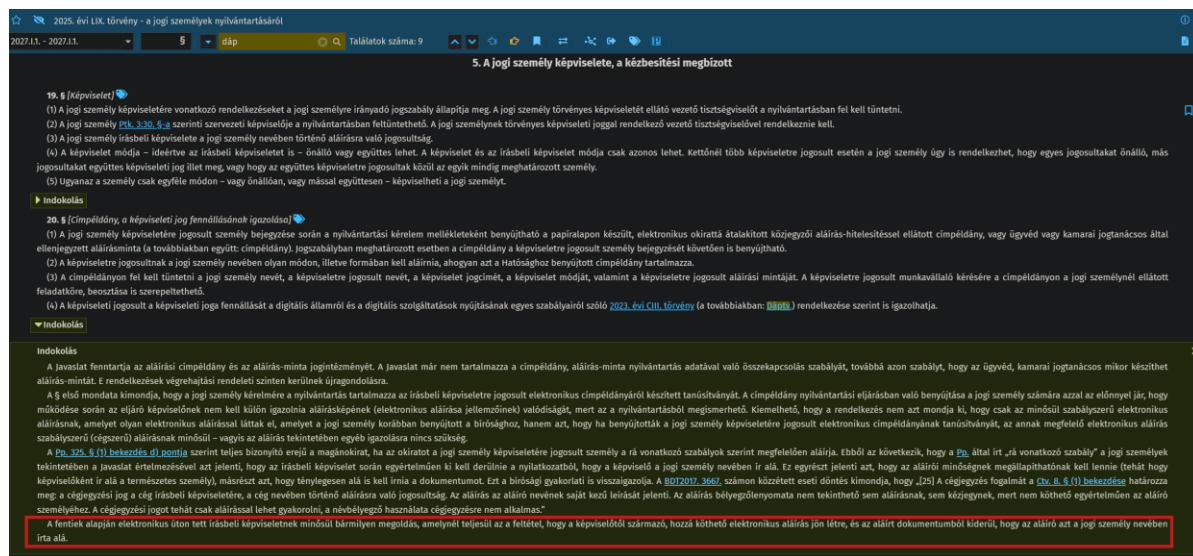
A felperesre, a FairConto Audit Kft.-re vonatkozó elektronikus aláírás által történt képviseleti szabályozás ugyanis egy üres halmaz, a törvény erről az aláírási módozatról külön nem rendelkezik (Ctv. 8-9.§).

Konkrét szabályozás hiányában csak következtetni lehet a jogalkotói gyakorlatra!

A csetlő-botló jogalkotó szakmailag saját teljesítményét is alulmúlva nemrég nekifutott újra a Ctv. leváltásának és megalkotta a szintén fércműnek számító második Jszynt. elnevezésű csodát (2025. évi LIX. törvény - a jogi személyek nyilvántartásáról). Ebben a cégjegyzés szabályaiból a tanúsítványt kihajították a normaszövegből – vélhetően a párhuzamos szabályozás tilalma miatt, miután az elektronikus aláírás dolgának szabályozására már ott van a Dáptv. nevű ízé, amit aztán az új Jszyntv. 20.§ (4) bekezdésében meg is hivatkoztak.

Sokat gondolkodhattak az iGazságügyi Minisztériumban, hogy mit kezdjenek majd ezzel az egész tanúsítványosdival, majd az egészet – ahogy a papíralapú aláírásmintát is – kivették a kötelező elemek közül, így a cégnek egyáltalán nem kell benyújtania semmit se arról, hogy miként ír alá a cégjegyzésre jogosult, se papíron, se elektronikusan. Ez egyébként most is így van, ami folyamatos vitát eredményez a cégszerű aláírás elfogadhatóságáról. Az állam ostobán alulszabályozza a témát, ahelyett, hogy az összes lehetséges aláírási módozatot azonosítaná és döntene – legalább a változásokhoz gyorsabban alkalmazkodó rendeleti szinten – az elfogadhatóságról, vagy az elutasíthatóságról és az akörüli jogorvoslatról, hiszen a cégszerű aláírás körüli hivatali önkény súlyos eljárásjogi anomáliát okozhat. Ehelyett marad a posvány, amiben a jogalkalmazók dagonyázhatnak, a harmadik hatalmi ág, meg majd lustán körbenéz és közli, hogy majd egyszer (talán) dönt majd az égető kérdésről.

Visszatérve az új Jszyt.-re: itt is van indoklás, amiből tudhatjuk, hogy a jogalkotó mit gondol az elektronikus aláírásról, mint cégszerű aláírásról, a korábbi Jszyt. verzióhoz képest, az új Jszyt-ben változtatlanul megmaradt és így szól:

Idézem (mert túl aprók a betűk): *A fentiek alapján elektronikus úton tett írásbeli képviseletnek minősül bármilyen megoldás, amelynél teljesül az a feltétel, hogy a képviselőtől származó, hozzá köthető elektronikus aláírás jön létre, és az aláírt dokumentumból kiderül, hogy az aláíró azt a jogi személy nevében írta alá.*

Miután a dokumentum egyértelműen a FairConto Audit Kft. nevében (felperesként) tett nyilatkozat, ezért azt

BÁRMILYEN

hozzám (Ruszin Zsolt) köthető elektronikus aláírással került aláírásra, akkor az bizony cégszerű aláírás és mint ilyen, teljes bizonyító erejű magánokiratnak is minősül.

A törvény világosan fogalmaz: A DÁP általi eAláírás teljes bizonyító erejű magánokirat, közokirat (!!!) létrehozására alkalmas (Dáptv. 54.§ (2)), sőt azt is tudjuk, hogy az eAláírás minősített elektronikus aláírás (Dáptv. 54.§ (1), 52.§ (1) b) és Dáptv. 8.§ 38.).

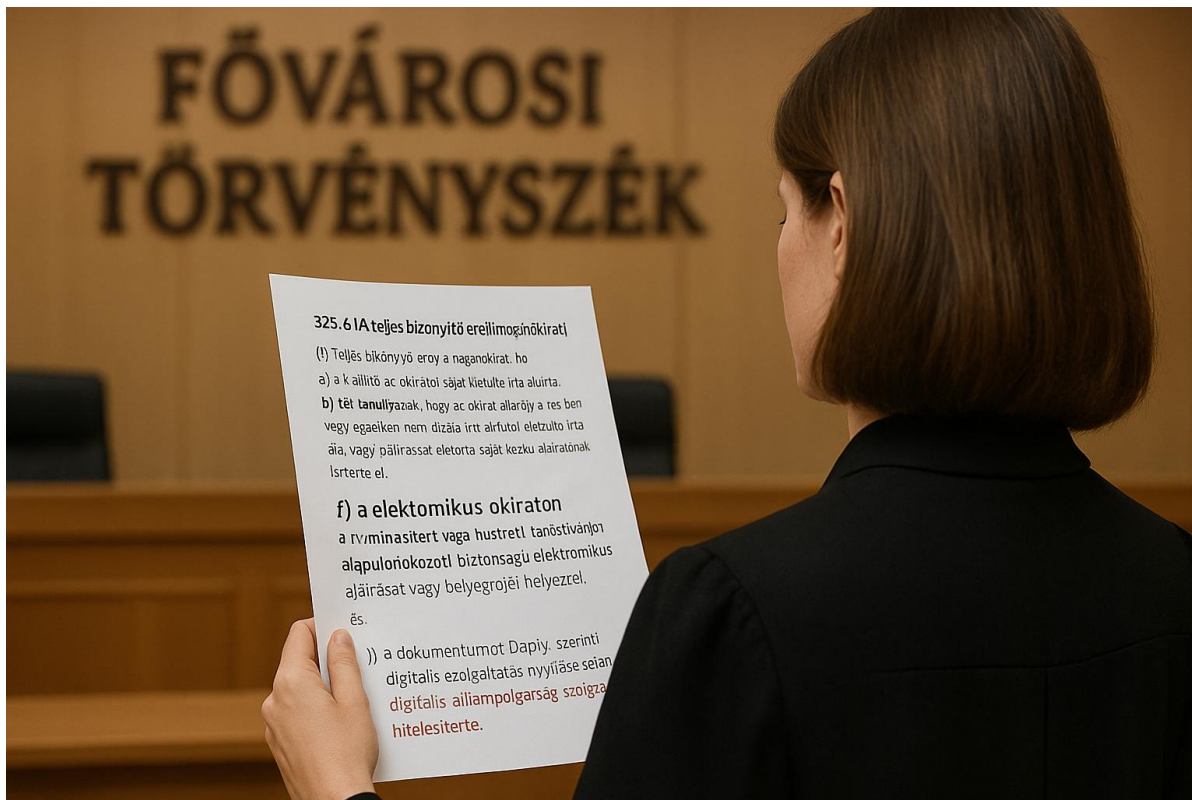
Az is tény, hogy a DÁP eAláírás nemcsak „alkalmas” a teljes bizonyító erejű magánokirat létrehozására, de létre is hozza a teljes bizonyító erejű magánokiratot (Pp. 325.§ (1) j)).

Igen: a j) pont!

Ehhez képest a végzés ezt tartalmazza:

A felperesnek ezért a 2025. szeptember 25. napján beérkezett, 7. sorszámú nyilatkozatát – annak hatályosságához – a Pp. 325. § (1) bekezdésének megfelelő elektronikus aláírással szükséges ellátnia, azaz azon a Pp. 325. § (1) bekezdés **f)** pontja szerinti minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírást vagy bélyegzőjét kell elhelyeznie.

Mi történhetett? Talán összekavarodtak a bíró előtt a karakterek? Mutatom:

Próbálok rájönni, hogy a jogszabálysértő végzést bíró miért állt meg a Pp. 325.§ (1) f) szakaszánál és miért nem haladt tovább a j) pontig. Vélhetően azért, mert közben a h) és a g) pontban informatikai szakszöveg szerepel (értsd: kockáknak való hablaty).

Talán meg is értem, hogy ezért nem sikerült a j) pontig elérni, ha egy bíró nem érti az egyes jogszabályi szakaszokat, de akkor el kellene olvasni a jogalkotó jogértelmezését, kezdve a törvény indoklásával. Ezért idézem a j) ponthoz tartozó jogalkotói indoklást:

*A módosítás **biztosítja** a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény szerinti **eAláírás** szolgáltatás használata esetén az aláírt és a szolgáltató által hitelesített dokumentum teljes bizonyító erejét.*

Ha még mindig nem lenne egyértelmű, akkor jelzem, hogy az eAláírás, az a DÁP eAláírása (Dápty. 52.§ (1) b)).

Mindezek utána végre rátérhetünk a lényegre:

Továbbra is fenntartom, hogy az alperes és immár a bíróság által leírt „magánszemélyi” használatra célozgató, de azt alátámasztani nem képes indoklás veszélyes ostobaság, de az mostanra már egy közigazgatás és a bíróság által megtámogatott aljas, pénzszedési

BLÖFF!

Az alperes is elismerte, hogy a dokumentumból elég kiténnie, hogy természetes személy a cég nevében jár el!

A cégek esetében a Ctv. tartalmazza ezeket a szabályokat. A Ctv. 8. § (1) bekezdése értelmében a cégjegyzési jog a cég írásbeli képviselőjére, a cég nevében történő aláírásra való jogosultság. Ez alapján pedig – ahogyan a papír alapú cégjegyzés esetén is – elektronikus úton történő cégjegyzés esetében meg kell felelni azon kritériumnak, hogy magából a dokumentumból ki kell tűnnie annak, hogy a természetes személy a cég nevében jár el.

Nos, ismét jelzem, hogy Ruszin Zsolt a FairConto Audit Kft. nevében járt el, és ez jelen iratból is kiténik!

Most már világossá vált, hogy a bíróság a cégszerű aláírás fogalmának (Pp. 325.§ (1) d)) tudatos és szándékos elhallgatásával és a Pp. 325.§ (1) f) pontjára való hivatkozással megpróbálja formai okokkal, egy jogszabálysértő végzés formájában elutasítani az érdemi nyilatkozatot, amiben az Európai Bíróság előzetes döntéshozatalát kértem.

Világos az is, hogy mi szerepelne az ítéletben, ha nem ugrattam volna ki a nyulat a bokorból: a bíróság kiszolgáltatná a Magyar Elektronikus Aláírás Szövetség érdekeit, több tíz milliárdos hasznot hajtva nekik, anélkül, hogy megnevezné azt a jogszabályi szakaszt, amely azt rögzítené, hogy a DÁP eAláírást kizárólag magánszemélyek, magáncélra jogosultak használni. Ezzel ártani akarnak az ország gazdasági életének, pusztán azért, hogy néhány informatikai báró gazdagodhasson.

Mindeközben a DÁP eAláírása nem kell tartalmazzon céges azonosítást, azt ugyanis mindenki, így tehát én is

MAGÁNSZEMÉLYKÉNT

használok. Ha magánszemélyként céges irat aláírására használok, akkor az cégszerű aláírást jelent, most is.

Ez nem vitatott, az alperes által is elismert tény, jó lenne, ha azt a háromtagú bíróság is elismerné, de nem az ítéletben, hanem az alperesnek és a felperesnek feltett kérdések által. Kérem vigyázzanak majd arra, hogy a kérdés feltevésekor a kérdésben ne szerepeljen hazugság.

Amennyiben nem lesz kérdésfeltevés és további érdemi nyilatkozat, hanem a kereset elutasításra kerülne, azt megelőzően kérem az EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 910/2014/EU RENDELETE 5a. cikk (1) g) pontjának értelmezése érdekében az Európai Bíróság előzetes döntéshozatalát a következő 2 kérdés tekintetében:

1. Magyarország köteles-e korlátozni az EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 910/2014/EU RENDELETE 5a. cikk (1) g) pontja alapján a magyar digitális tárca (DÁP) eAláírásának szakmai célú használatát?
2. Amennyiben az első kérdésre vonatkozó válasz „nem”, akkor a második kérdés az, hogy Magyarországon kizárható-e a magyar digitális tárca (DÁP) eAláírásának szakmai célú felhasználása arra hivatkozással, hogy az nem tartalmaz attribútumot (például az aláíró képviseleti minőségét)?

A kérdések alátámasztására ismét ezt a képet ajánlom a bírói tanács figyelmébe:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 910/2014/EU RENDELETE

(2014. július 23.)

a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről

AZ EIDAS RENDELETBEN CSAK LEHETŐSÉG A TAGÁLLAM SZÁMÁRA, HOGY KORLÁTOZZA A DÁP eALÁÍRÁS ÜZLETI HASZNÁLATÁT.

- g) minden természetes személy számára lehetővé kell tenniük, hogy alapértelmezés szerint és ingyenesen alkalmazhassák a minősített elektronikus aláírást.

Az első albekezdés g) pontjától eltérve a tagállamok arányos intézkedésekről rendelkezhetnek annak biztosítása érdekében, hogy a minősített elektronikus aláírás természetes személyek általi ingyenes használata a nem szakmai célú felhasználásra korlátozódjon.

Valójában az eIDAS rendelet nem tiltja a tagállam számára a digitális tárca (Magyarországon a DÁP eAláírás) üzleti célú felhasználását, a cégjegyzés szabályai meg erről az árva szót sem írnak, nemhogy tiltanak azt.

Mit mondott valójában az adóhatóság?

Végül megjegyzem, hogy az elsőfokú adóhatósági ügyintéző igazat mondott, amikor elfogadták a vezetőivel egyetértve a DÁP eAláírását cégszerű aláírásként. Téves tájékoztatásról szó sem volt, hiszen az ügyintéző többször elmagyarázza, hogy hogy az „ön aláírása szerepel”, ugyanúgy, mint az AVDH esetén, ahol szintén nem kellett a tanúsítványban szerepelni a cég nevének.

Az adóhatóság láthatóan sérelmezi, hogy ez a súlyos bizonyító erejű telefonbeszélgetés nyilvánosságot kapott, ami jól láthatóan gyengíti az alperesi abszurd védekezést. Tisztelettel jelezném, hogy a kormánytisztviselővel folytatott beszélgetés rögzítéséhez és közzétételéhez egyáltalán nem kellett engedély, most se kell és számos esetben ez dönti el az ügyet (például panaszok terén, amikor az ügyintéző hazudozik arról, hogy mi is történt).

Ez a bizonyíték annyira egyértelmű és annyira fontos, hogy azt ismét meghivatkozom és szeretném, ha a bírói tanács a tárgyaláson kívül meghozandó ítéletében külön is kifejtené az álláspontját a felvételről. A meghallgatásához katt ide:

<https://www.youtube.com/watch?v=6l3d-YMF9dc>

**A NAV részéről elismeri az ügyintéző,
hogy a DÁP aláírás cégszerű aláírás**

Mégvalami: szíveskedjenek már megküldeni, hogy az alperesi ostobaságok megalkotása terén milyen költségjegyzéket csatoltak a törvényszék számára? A FairConto Audit Kft. a jogkérdés eldöntése terén nem fogad el semmilyen extrém alperesi perköltségigényt és továbbra is a jogszabály által előírt perköltségre tart igényt a pernyertessége esetén!

Mégvalami2: A Főpolgármesteri Hivatal és a Magyar Könyvvizsgálói Kamara álláspontja, miszerint a DÁP eAláírás cégszerű aláírás, az smafu?

FairConto Audit Kft.
Ruszin Zsolt